Iran Varzeshi Newspaper

iranvarzeshii

www.INN.ir/sport

• یکشنبه ۱ شهریور ۱۴۰۵ • ۱۰ ربیع‌الاول ۱۴۴۸
• سال سی‌ام • شماره ۸۱۹۳

ایران ورزشی

• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
• مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
• رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل و مدیر مسئول : علی متقیان
• سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
• سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
• تلفن: ۱۴ـ۸۸۵۰۴۱۱۳ • نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳
• چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
• سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ ۸۸۵۰۱۳۰۰ ـ ۸۸۷۴۶۵۸۳
• امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ ـ ۸۸۵۲۱۹۵۴
• نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

فرصت ۴۸ ساعته بیرانوند برای انتخاب مقصد بعدی؛ فجرسپاسی یا ملوان؟

وضعیت خدمت سربازی علیرضا بیرانوند، دروازه‌بان ملی‌پوش باشگاه تراکتور، در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته است. با اتمام مهلت تعیین تکلیف معافیت تحصیلی وی تا سوم شهریورماه، بیرانوند تنها یک روز فرصت دارد تا وضعیت خود را روشن کند. در صورت عدم موفقیت در اخذ یا تمدید معافیت، او از مهرماه مشمول غایب محسوب شده و باید به خدمت سربازی اعزام شود که این امر به منزله پایان فعالیت حرفه‌ای او تا اتمام دوران خدمت خواهد بود. با بسته شدن پنجره نقل و انتقالات تابستانی، امکان پیوستن بیرانوند به تیم دیگری وجود ندارد و عدم تعیین تکلیف، حضور او در تراکتور را نیز با چالش جدی قانونی مواجه می‌سازد. باشگاه تراکتور در تلاش است تا با دریافت نامه رسمی از سازمان نظام وظیفه، شرایط را برای ادامه حضور این دروازه‌بان فراهم آورد، اما نگرانی‌ها با نزدیک شدن به ضرب‌الاجل رو به افزایش است. بیرانوند که سابقه حضور در رویدادهای مهم بین‌المللی را دارد، پیش از این برای تعویق خدمت سربازی خود از طریق ادامه تحصیل در مقطع دکترا اقدام کرده بود که به نظر می‌رسد این درخواست با مشکلاتی روبه‌رو شده است.

نکته روز

چالش خدمت سربازی در کره جنوبی

سایه سنگین وظیفه بر ستاره‌ها

پرونده «سون هیونگ‌مین»، ستاره درخشان تیم ملی فوتبال کره جنوبی و وقت باشگاه تاتنهام هاتسپر انگلستان، یکی از برجسته‌ترین و در عین حال شفاف‌ترین نمونه‌های اجرای قوانین خدمت وظیفه عمومی برای چهره‌های سرشناس به شمار می‌رود. ماجرای خدمت سربازی سون هیونگ‌مین زمانی وارد فاز تازه‌ای شد که تعطیلی ناگهانی لیگ برتر انگلستان در پی همه‌گیری جهانی ویروس کرونا، فرصتی مغتنم برای این مهاجم تراز اول فراهم کرد تا به کشورش بازگردد و بخشی از تعهدات قانونی خود را در کوتاه‌ترین زمان ممکن به سرانجام برساند. سون موفق شد دوره آموزشی پایه نظامی خود را کامل کرده و گواهینامه پایان این دوره را به‌صورت رسمی دریافت کند.

بر اساس قوانین جمهوری کره، مدت زمان خدمت سربازی اجباری به‌طور معمول ۲۱ ماه است. با این حال، قانونگذار استثناهایی را نیز در نظر گرفته است؛ از جمله معافیت مدال‌آوران رویدادهای ورزشی بین‌المللی مهم که افتخاری ملی کسب کرده‌اند. سون هیونگ‌مین با درخشش در ترکیب تیم ملی فوتبال زیر ۲۳ سال کره جنوبی و کسب مدال طلای بازی‌های آسیایی ۲۰۱۸ جاکارتا، توانست از خدمت کامل ۲۱ ماهه نظامی معاف شود.

با وجود معافیت سون از خدمت تمام‌وقت سربازی، سیستم حقوقی کره جنوبی تأکید دارد که هیچ‌کس نباید به‌طور کامل از مسئولیت‌های اجتماعی در قبال کشور محروم بماند. طبق قوانین این کشور، هر جوانی که از خدمت کامل معاف می‌شود، همچنان موظف است دوره‌های آموزش نظامی پایه را پشت‌سر بگذارد و علاوه بر آن، تعهدات مدنی خاصی را به اجرا درآورد.

بر همین اساس، سون هیونگ‌مین در سال ۲۰۲۰ با حضور در یکی از پادگان‌های تفنگداران دریایی در جزیره ججو، دوره سخت آموزشی پایه نظامی چندهفته‌ای خود را با موفقیت پشت‌سر گذاشت. اما این پایان راه نبود؛ طبق قوانین جاری، او موظف بود تا سال ۲۰۲۳ میلادی، در قالب سفرهای برنامه‌ریزی‌شده به کره جنوبی، در مجموع ۵۴۴ ساعت خدمات عام‌المنفعه و اجتماعی ارائه دهد. در حالی که سون هیونگ‌مین اکنون با خیال آسوده به کار حرفه‌ای خود در مستطیل سبز ادامه می‌دهد، بحث‌ها پیرامون نحوه خدمت‌رسانی چهره‌های مشهور دیگر، به‌ویژه گروه‌های موسیقی پرآوازه، نشان می‌دهد که سایه سنگین سربازی همچنان یکی از پویاترین و بحث‌برانگیزترین موضوعات در جامعه کره جنوبی باقی خواهد ماند.

واکنش

کریمی: به دنبال تمدید معافیت تحصیلی بیرانوند هستیم

وضعیت خدمت سربازی علیرضا بیرانوند، دروازه‌بان تراکتور و تیم ملی فوتبال ایران، همچنان یکی از موضوعات مورد توجه است. مسئولان باشگاه تراکتور نیز پیگیری‌های خود را برای حل این مسأله ادامه می‌دهند. کریمی درباره آخرین وضعیت خدمت سربازی بیرانوند به «ایران ورزشی» گفت: «درباره وضعیت خدمت سربازی علیرضا بیرانوند، پیش از آغاز مسابقات نیز توضیحاتی ارائه کرده بودم. بنده و سایر همکارانم در باشگاه تراکتور همچنان به‌طور کامل پیگیر حل مشکل این بازیکن هستیم.»

کریمی ادامه داد: «از نظر ما، این قانون باید بازنگری شود چرا که به‌عنوان نمونه، در برخی رشته‌ها مانند شطرنج، ورزشکارانی که موفق به کسب مدال می‌شوند، از معافیت‌های مربوط به سرباز قهرمان برخوردار هستند، اما بازیکنانی مانند بیرانوند که سه دوره در جام جهانی حضور داشته و برای فوتبال ایران افتخارآفرینی کرده‌اند، از این امکان برخوردار نیستند!» وی با درخواست از رسانه‌ها برای ورود به این موضوع گفت: «از رسانه‌ها خواهش می‌کنم در زمینه بازنگری این قانون تلاش کنند. بحث ما فقط درباره یک بازیکن نیست، بلکه باید شرایط ورزشکارانی که برای تیم ملی و کشورشان افتخارآفرینی می‌کنند، مورد توجه قرار بگیرد. ما نیز پیگیری‌های خود را در این زمینه ادامه خواهیم داد.» گفتنی است بیرانوند هنوز از پایان‌نامه خود دفاع نکرده و باشگاه تراکتور به دنبال تمدید زمان پایان‌نامه و فراهم کردن امکان دفاع از آن در ترم پاییز است. طبق قانون، بیرانوند تا دو ترم می‌تواند از ظرفیت سنوات تشویقی، منوط به موافقت معاونت تحصیلی دانشگاه محل تحصیلش، استفاده کرده و از این امکان ارفاقی بهره‌مند شود.

ضرورت بازنگری در خدمت سربازی فوتبالیست‌ها از اجرای مقررات تا جلوگیری از دور زدن قوانین

طبل بزرگ زیر پای چپ

گزارش ویژه

محمدرضا رحیم‌پور
خبرنگار

از روز گذشته، بار دیگر پرونده خدمت سربازی فوتبالیست‌های ایران با یک خبر رسمی بر سر زبان‌ها افتاد؛ این بار نوبت علیرضا بیرانوند، دروازه‌بان نام‌آشنای تیم ملی و باشگاه تراکتور است. اعلام صریح معاون سازمان وظیفه عمومی مبنی بر مشمولیت بیرانوند، نه‌تنها برنامه‌های باشگاه تبریزی را با چالشی جدی مواجه کرده، بلکه بار دیگر ذهن‌ها را به سمت معمای همیشگی فوتبال ایران کشانده است؛ معمایی که یک سوی آن قانون و ضرورت اجرای آن قرار دارد و سوی دیگر، واقعیت‌های حرفه‌ای و ساختاری فوتبال.

خدمت مقدس سربازی موضوعی نیست که بتوان آن را نادیده گرفت یا برای افراد مختلف استثناهای بی‌ضابطه قائل شد. قانون باید برای همه محترم و لازم‌الاجرا باشد و فوتبالیست بودن نیز نباید بهانه‌ای برای فرار از انجام این وظیفه قانونی تلقی شود. با این حال، مسأله اصلی اینجاست که آیا ساختار فعلی قانون سربازی ورزشکاران، با واقعیت‌های رشته‌ای به گستردگی و اهمیت فوتبال تناسب دارد یا خیر؟ پرونده سربازی بیرانوند، مانند بسیاری از همتایان او، روایت تلاش برای به تعویق انداختن یک اجبار قانونی است. او تا پیش از این با استفاده از معافیت تحصیلی دانشگاه، از رفتن به خدمت سربازی معاف موقت بود، اما اکنون با پایان دوران تحصیلی، این مسیر برای او بسته شده است. به گفته مسئولان، بیرانوند وارد پروسه مشمولیت شده و یک سال فرصت دارد تا خود را معرفی کند، اما در نهایت از پاییز امکان همراهی تراکتور به‌عنوان بازیکن غیرسرباز را نخواهد داشت.

این اتفاق، بدون تردید ضربه‌ای سنگین به پیکره تراکتور است؛ باشگاهی که یکی از مهم‌ترین مهره‌های خود را در شرایطی حساس از دست خواهد داد. اما فراتر از منافع یک باشگاه، این پرونده بار دیگر روایتی تکراری از یک چالش ساختاری در فوتبال ایران را پیش روی افکار عمومی قرار می‌دهد. بیرانوند در اوج آمادگی فنی ناچار خواهد شد یا مسیر خدمت در تیم‌های نظامی را انتخاب کند یا با وقفه‌ای در مسیر حرفه‌ای خود و احتمال افت کیفیت مواجه شود. البته هیچ‌کدام از این پیامدها نباید بهانه‌ای برای دور زدن قانون یا فرار از خدمت باشد؛ مسأله این است که آیا نمی‌توان سازوکاری بهتر طراحی کرد که هم اصل خدمت سربازی حفظ شود و هم سرمایه‌های ورزشی کشور کمترین آسیب را ببینند؟

عدم سنخیت قوانین فعلی با فوتبال

قوانین موجود، اگرچه با هدف حمایت از ورزشکاران حرفه‌ای تدوین شده‌اند، اما در عمل کارایی لازم را برای رشته‌ای به اهمیت و گستردگی فوتبال ندارند. بر اساس مصوبات ستاد کل نیروهای مسلح، ورزشکاران لیگ برتری تا سن ۲۸ سالگی و ملی‌پوشان تا ۳۰ سالگی از معافیت موقت خدمت سربازی بهره‌مند می‌شوند. این قانون تلاشی برای جلوگیری از ایجاد وقفه در دوران ورزشی بازیکنان است، اما در عمل نقاط ضعفی نیز دارد.

مهم‌ترین مشکل، محدودیت شدید گزینه‌های پیش روی یک بازیکن سرباز است. در حال حاضر در سطح اول فوتبال ایران، دو باشگاه نظامی قابلیت استفاده از بازیکن سرباز را دارند. معنای روشن این وضعیت آن است که یک بازیکن تراز اول ملی برای سپری کردن خدمت سربازی، عملاً تنها دو گزینه پیش روی خود دارد. این موضوع نه‌تنها حق انتخاب را از بازیکن سلب می‌کند، بلکه از منظر فنی نیز می‌تواند آسیب‌زا باشد و می‌تواند روند پیشرفت یا حفظ کیفیت او را با اختلال مواجه کند. به‌ویژه زمانی که بازیکنی در اوج دوران حرفه‌ای خود قرار دارد و به جای انتخاب تیم بر اساس شرایط فنی و حرفه‌ای، ناچار است صرفاً به دنبال تیمی باشد که امکان گذراندن خدمت در آن وجود دارد. نمونه‌هایی همچون محمد عمری، میلاد سرلک و امید نورافکن که در اوج دوران حرفه‌ای خود به تیم‌های نظامی پیوستند و پس از پایان خدمت با چالش‌هایی برای بازگشت به سطح نخست فوتبال مواجه شدند، از جمله نمونه‌هایی هستند که می‌توانند ضرورت بازنگری در این ساختار را یادآوری کنند.

از سوی دیگر، حتی ظرفیت همین تیم‌های نظامی نیز محدود است. وقتی تعداد قابل توجهی از بازیکنان فوتبال ایران در صورت بازگشت به کشور یا انصراف از تحصیل، با مسأله سربازی مواجه خواهند شد، یک سؤال کاملاً منطقی مطرح می‌شود؛ مگر ظرفیت فهرست فجرسپاسی و ملوان برای چند بازیکن است؟

در حال حاضر از فهرست تیم ملی، بازیکنانی همچون مهدی ترابی، مهدی قایدی، علیرضا بیرانوند، حسین پورحمیدی، محمدامین حزباوی، سعید عزت‌اللهی، سردار آزمون، علیرضا جهانبخش، سامان فلاح، محمد قربانی، آرمین سهرابیان، سیدمحمد کریمی، محمد خدابنده‌لو، سعید سحرخیزان، حسین گودرزی، ابوالفضل جلالی، پیام نیازمند، سیدمجید حسینی، علی قلی‌زاده، امید نورافکن و اللهیار صیادمنش، در صورت بازگشت به کشور و یا انصراف از تحصیل، سرباز محسوب می‌شوند.

این فهرست، به‌خوبی ابعاد مسأله را نشان می‌دهد. اگر قرار باشد تمام این بازیکنان در مقاطع مختلف دوران حرفه‌ای خود با الزام حضور در تیم‌های نظامی مواجه شوند، آیا واقعاً ظرفیت تیم‌هایی مانند ملوان و فجرسپاسی پاسخگوی این تعداد خواهد بود؟ و اگر پاسخ منفی است، آیا بهتر نیست به جای مواجهه موردی و پرحاشیه با هر پرونده، از همین حالا برای اصلاح ساختار تصمیم‌گیری شود؟

نکته مهم این است که بازنگری در قانون سربازی فوتبالیست‌ها به معنای حذف خدمت سربازی یا ایجاد مسیری برای فرار از آن نیست. هیچ بازیکنی نباید به واسطه شهرت، قراردادهای سنگین یا جایگاه ملی خود از اجرای قانون مستثنی شود. مسأله، طراحی سازوکاری است که در آن اصل خدمت سربازی پابرجا بماند، اما شکل اجرای آن با اقتضائات ورزش حرفه‌ای، به‌ویژه فوتبال، تناسب بیشتری پیدا کند. فوتبال امروز دیگر صرفاً یک سرگرمی یا یک رشته ورزشی معمولی نیست؛ صنعتی گسترده با میلیون‌ها هوادار، سرمایه‌گذاری کلان، قراردادهای حرفه‌ای و منافع ملی است. همان‌طور که قانون باید در مورد همه یکسان اجرا شود، قانونگذار نیز باید در صورت مشاهده ضعف یک سازوکار، شجاعت اصلاح آن را داشته باشد.

نابرابری در معافیت‌ها فوتبال در حاشیه

موضوع قانون «سرباز قهرمان»، اگرچه با هدف حمایت از نخبگان ورزشی وضع شده، اما در عمل نابرابری آشکاری میان رشته‌های مختلف ایجاد کرده است. بر اساس این قانون، مدال‌آوران المپیک، پارالمپیک و مدال‌آوران طلای بازی‌های آسیایی در برخی رشته‌ها می‌توانند از معافیت کامل خدمت سربازی بهره‌مند شوند. در مقابل، برای رشته‌های گروهی مانند فوتبال، شرایط بسیار سختگیرانه‌تری از جمله کسب مقام‌های خاص در بازی‌های آسیایی یا جام ملت‌ها، مطرح است.

فوتبال به عنوان محبوب‌ترین و پرمخاطب‌ترین ورزش جهان، نیازمند نگاهی متناسب با جایگاه و کارکرد اجتماعی خود است. شاید همین امروز در سطح خیابان‌های شهر، بسیاری از مردم قهرمان یک دوره از بازی‌های آسیایی را نشناسند، اما جوان‌ترین بازیکن نیمکت‌نشین یک تیم بزرگ فوتبال یا حتی تیم ملی را به‌خوبی بشناسند. این مسأله البته تنها محدود به ایران نیست؛ فوتبال در سال‌های اخیر به صنعتی بزرگ و درآمدزا تبدیل شده و ابعاد رسانه‌ای آن از مرزهای ورزش فراتر رفته است.

بنابراین، بحث بر سر بی‌ارزش دانستن سایر رشته‌ها یا قهرمانان آنها نیست؛ بحث بر سر این است که قانونگذار باید در سیاستگذاری خود، تفاوت‌های ساختاری و اجتماعی رشته‌های مختلف را نیز در نظر بگیرد.

تلاش حداکثری برای فرار از خدمت

از سوی دیگر، نباید از یک واقعیت تلخ نیز چشم پوشید؛ زمانی که قانون خدمت سربازی می‌تواند مسیر حرفه‌ای یک ستاره فوتبال را متوقف کند، طبیعی است که برخی فوتبالیست‌ها تلاش کنند اعزام خود را تا حد امکان به تعویق بیندازند یا از روش‌های مختلف برای حل‌وفصل این موضوع استفاده کنند. اما تأکید بر این نکته ضروری است که چنین شرایطی به هیچ عنوان توجیهی برای قانون‌گریزی، جعل مدارک یا فرار از خدمت نیست.

یکی از تلخ‌ترین و جنجالی‌ترین پرونده‌های تاریخ فوتبال ایران، ماجرای کارت‌های پایان خدمت جعلی تعدادی از بازیکنان تیم فولاد در دهه گذشته بود. آن پرونده نشان داد که وقتی قوانین با نیازهای یک جامعه حرفه‌ای و پیچیده تناسب کافی نداشته باشد و مسیرهای قانونی و شفاف برای مدیریت شرایط پیش‌بینی نشده باشد، زمینه برای بروز تخلف و فساد نیز می‌تواند فراهم شود. جنجال کارت‌های جعلی برای چندین بازیکن سرشناس و حتی ملی‌پوش تیم فولاد، هزینه‌های سنگینی به فوتبال کشور تحمیل کرد و لکه‌ای تلخ بر جای گذاشت. البته مسئولیت تخلف، در نهایت متوجه فرد متخلف است و هیچ ضعف قانونی نمی‌تواند جعل، فریب یا فرار از قانون را توجیه کند؛ اما این پرونده در عین حال یک هشدار جدی نیز بود؛ قوانین سختگیرانه و غیرمنعطف، اگر بدون توجه به واقعیت‌های جامعه حرفه‌ای طراحی شوند، الزاماً به نتیجه مطلوب نمی‌رسند و ممکن است پیامدهای معکوس به دنبال داشته باشند. بنابراین، اصلاح و به‌روزرسانی قانون، نه برای باز کردن راه فرار از خدمت، بلکه برای بستن مسیرهای غیرقانونی و ایجاد راهکارهای شفاف، قانونی و قابل نظارت، می‌تواند بهترین راه برای جلوگیری از تکرار چنین رخدادهایی باشد.

دانشجویانی که حتی دانشگاه خود را نمی‌شناسند!

یکی دیگر از روش‌های متداول ورزشکاران حرفه‌ای برای به تعویق انداختن دوران خدمت سربازی، ادامه تحصیل در مقاطع مختلف دانشگاهی است. بر اساس قوانین موجود، ادامه تحصیل می‌تواند وقفه‌ای طولانی در اعزام به خدمت ایجاد کند و این امکان در مجموع، بسته به مقاطع و شرایط تحصیلی، می‌تواند بازه‌ای حدود ۱۰ تا ۱۲ سال را در بر بگیرد؛ پنج سال برای مقطع کارشناسی، سه سال برای کارشناسی ارشد و تا چهار سال برای مقطع دکترا.

اصل استفاده از فرصت تحصیل، امری قانونی و ارزشمند است و نباید آن را با قانون‌گریزی یکسان دانست. اما مسأله زمانی شکل دیگری پیدا می‌کند که تحصیل، به جای هدف اصلی خود، صرفاً به ابزاری برای حفظ وضعیت نظام‌وظیفه و به تعویق انداختن اعزام تبدیل شود.

در این میان، حضور برخی فوتبالیست‌ها در مراکز آموزش عالی صرفاً با هدف حفظ وضعیت تحصیلی و بهره‌مندی از معافیت تحصیلی، این شائبه را ایجاد کرده است که دانشگاه در مواردی از کارکرد اصلی خود فاصله گرفته و به ابزاری برای به تعویق انداختن خدمت تبدیل شده است. نتیجه چنین روندی، شکل‌گیری وضعیتی است که در آن ممکن است دانشجویی حتی شناخت دقیقی از رشته، واحد دانشگاهی یا مسیر تحصیلی خود نداشته باشد و صرفاً با هدف فرار از سربازی، ثبت‌نام و ادامه تحصیل را تا جای ممکن به تأخیر بیندازد. چنین رفتاری، اگر رخ دهد، نه‌تنها سوءاستفاده از یک امکان قانونی است، بلکه به اعتبار نظام آموزشی و شأن حرفه‌ای ورزشکاران نیز آسیب می‌زند.

راهکار درست، نه چشم بستن بر تخلف و نه حذف امکان تحصیل، بلکه ایجاد سازوکاری دقیق برای تفکیک «تحصیل واقعی» از «تحصیل صوری» است.

زمانی برای اصلاح قانون

با توجه به چالش‌های یادشده، به نظر می‌رسد زمان آن فرا رسیده است که دستگاه‌های ذی‌ربط و فدراسیون فوتبال مقوله سربازی فوتبالیست‌های حرفه‌ای را مورد بازنگری قرار دهند. این بازنگری البته نباید به معنای معافیت بی‌حساب و کتاب یا ایجاد راهی برای فرار از خدمت باشد؛ بلکه باید به سمت طراحی سازوکاری قانونی، شفاف، قابل نظارت و متناسب با شرایط فوتبال حرفه‌ای حرکت کند.

پرونده بیرانوند؛ یک هشدار جدی

پرونده سربازی علیرضا بیرانوند تنها یک خبر ورزشی ساده نیست؛ بلکه زنگ خطری برای تمامی ارکان مدیریت فوتبال ایران است. این ماجرا بار دیگر نشان داد که قوانین فعلی، دست‌کم در شکل و سازوکار موجود، پاسخگوی تمام نیازهای یک فوتبال حرفه‌ای نیستند.

ولی یک نکته نباید در میان تمام این بحث‌ها فراموش شود؛ هیچ بازیکنی نباید به بهانه حرفه‌ای بودن، شهرت، ملی‌پوش بودن یا درآمد بالا، از اجرای قانون فرار کند. خدمت سربازی یک تکلیف قانونی است و مسیر درست، یافتن راهی برای اجرای عادلانه و متناسب آن است، نه دور زدن قانون.

اگر به دنبال حفظ سرمایه‌های ملی در فوتبال هستیم و می‌خواهیم از افت کیفی ستارگان، آسیب به باشگاه‌ها و بروز حواشی و تخلفاتی مشابه گذشته جلوگیری کنیم، چاره‌ای جز بازنگری اساسی و هوشمندانه در قوانین نداریم.

فوتبال ایران به قانونی پویا، شفاف و منعطف نیاز دارد؛ قانونی که از یک سو به وظیفه مقدس دفاع از کشور و خدمات ملی احترام بگذارد و از سوی دیگر، از سرمایه‌های ارزشمند ورزشی جامعه حراست کند. راه‌حل، فرار از سربازی نیست؛ راه‌حل، اصلاح قانونی است که بتواند خدمت را به شکلی عادلانه اجرا کند، بدون آنکه آینده حرفه‌ای سرمایه‌های ورزشی کشور را بی‌دلیل قربانی کند.

> موضوع به‌کارگیری بازیکنان مشمول در تیم‌های غیرنظامی برای انجام خدمت سربازی، مطابق مقررات نیست و مورد تأیید قرار نگرفته است. فراجا تأکید کرده که ورزشکاران مشمول از جمله فوتبالیست‌ها، پس از ورود به سن مشمولیت باید وضعیت خدمت خود را مطابق قوانین مشخص کنند

> اصلاح و به‌روزرسانی قانون، نه برای باز کردن راه فرار از خدمت بلکه برای بستن مسیرهای غیرقانونی و ایجاد راهکارهای شفاف، قانونی و قابل نظارت می‌تواند بهترین راه برای جلوگیری از تکرار چنین رخدادهایی باشد

برش

سازمان عمومی فراجا: فوتبالیست‌ها فقط در تیم‌های نظامی می‌توانند خدمت کنند

سازمان وظیفه عمومی فراجا با انتشار اطلاعیه‌ای، خبرهای منتشرشده درباره امکان گذراندن خدمت سربازی فوتبالیست‌های مشمول در تیم‌های غیرنظامی لیگ برتر را تکذیب کرد. بر اساس اعلام این سازمان، موضوع به‌کارگیری بازیکنان مشمول در تیم‌های غیرنظامی برای انجام خدمت سربازی، مطابق مقررات نیست و مورد تأیید قرار نگرفته است. فراجا تأکید کرده که ورزشکاران مشمول از جمله فوتبالیست‌ها، پس از ورود به سن مشمولیت باید وضعیت خدمت خود را مطابق قوانین مشخص کنند. این افراد در صورت برخورداری از شرایط لازم می‌توانند از معافیت‌های قانونی مانند معافیت تحصیلی یا کفالت استفاده کنند. در غیر این صورت، امکان ادامه فعالیت ورزشی آنان در قالب تیم‌های فوتبال نیروهای مسلح وجود دارد. این اطلاعیه در شرایطی صادر شده که طی روزهای اخیر شایعاتی درباره تغییر مقررات سربازی فوتبالیست‌ها و امکان ادامه حضور آنها در تیم‌های غیرنظامی لیگ برتر منتشر شده بود. فراجا با رد این اخبار، بر اجرای مقررات فعلی تأکید کرد.

ستاره‌ای که با «سربازگیت» از فوتبال ایران جدا شد

سرنوشت عجیب پولادی با فرار از خدمت

سوژه

مهرداد پولادی یکی از استعدادهای فوتبال ایران بود که مسیر حرفه‌ای‌اش را از استقلال آغاز کرد و خیلی زود به یکی از مدافعان مطرح فوتبال کشور تبدیل شد؛ اما ماجرای کارت پایان خدمت و پرونده موسوم به «سربازگیت» در نهایت سرنوشت متفاوتی برای او رقم زد؛ مسیری که با جدایی از فوتبال ایران و پایان زودهنگام دوران ملی‌اش همراه شد.

پولادی که از فوتبال پایه پیکان به تیم بزرگسالان رسیده بود، در ابتدای فصل ۸۷-۸۶ با نظر زنده‌یاد ناصر حجازی به استقلال پیوست. آبی‌پوشان آن فصل شرایط پرفرازونشیبی داشتند و در طول مسابقات سه سرمربی روی نیمکت خود دیدند، اما در نهایت قهرمانی جام حذفی را جشن گرفتند. پولادی نیز در همین دوره توانست توانایی‌های خود را به نمایش بگذارد و طی سه فصل حضور در استقلال، به بازیکنی شناخته‌شده تبدیل شود.

پس از استقلال، مسیر حرفه‌ای او با تراکتورسازی و سپس مس کرمان ادامه پیدا کرد، اما انتقالش به پرسپولیس یکی از مهم‌ترین تصمیم‌های دوران فوتبالش بود. پولادی در جمع سرخپوشان عملکرد قابل‌قبولی داشت و همزمان به یکی از مهره‌های مورد اعتماد کارلوس کی‌روش در تیم ملی تبدیل شد.

چالش اصلی اما در آستانه جام ملت‌های آسیا ۲۰۱۵ شکل گرفت. ستاد کل نیروهای مسلح اعلام کرد کارت پایان خدمت تعدادی از بازیکنان فوتبال از جمله پولادی، با مشکل مواجه است. همین موضوع حضور او در تیم ملی و خروجش از کشور را در هاله‌ای از ابهام قرار داد. با پیگیری‌های صورت‌گرفته و حمایت دستگاه ورزش و فدراسیون فوتبال، مجوز حضور پولادی و سروش رفیعی در جام ملت‌های استرالیا صادر شد و این دو بازیکن به فهرست نهایی تیم ملی اضافه شدند.

پولادی که خود را فاقد هرگونه تخلف می‌دانست، در استرالیا نیز فرصت بازی پیدا کرد، اما دیدار ایران و عراق در مرحله یک‌چهارم نهایی به نقطه‌ای تلخ در دوران ملی او تبدیل شد. مدافع چپ ایران با دریافت کارت زرد دوم از زمین اخراج شد؛ تصمیمی که با اعتراض‌های فراوان همراه بود و در نهایت ایران پس از تساوی ۳-۳، در ضربات پنالتی شکست خورد و از مسابقات کنار رفت.

پس از جام ملت‌ها، شایعات درباره بازگشت پولادی به ایران افزایش یافت، اما او راه دیگری را انتخاب کرد. این بازیکن با الشحانیه قطر قرارداد بست و اعلام کرد فسخ قرارداد برایش تبعات سنگینی خواهد داشت. او در مقطعی وعده داد پس از پایان قرارداد به ایران بازگردد و در صورت اثبات جعلی بودن کارت پایان خدمتش، خدمت سربازی را انجام دهد؛ با این حال، نه‌تنها بازنگشت، بلکه قراردادش را تمدید کرد و پس از مدتی نیز راهی فوتبال تایلند شد.

پولادی سپس بار دیگر به قطر بازگشت و پیراهن الخریطیات و معیذر را بر تن کرد. انتخاب پولادی اما هزینه سنگینی داشت؛ دوری از فوتبال ایران، از دست دادن جام جهانی ۲۰۱۸ و پایان تدریجی حضورش در تیم ملی. البته این تصمیم فرصت بیشتری برای ظهور بازیکنانی مانند میلاد محمدی و احسان حاج‌صفی نیز فراهم کرد. مهرداد پولادی در نهایت به یکی از متفاوت‌ترین پرونده‌های فوتبال ایران تبدیل شد؛ بازیکنی که در اوج آمادگی، عضوی مهم از تیم ملی بود، اما با یک انتخاب اشتباه مسیر حرفه‌ای‌اش را تغییر داد و تصمیم گرفت دیگر هیچ‌گاه به فوتبال ایران بازنگردد.